



Vereniging Afghaanse Juristen in Europa

ندای دادفواهانہ

شورای رهبری انجمن حقوقدانان افغان در اروپا، ضمن سپاس از دعوت نهاد مدنی مدافع حقوق زنان افغانستان در دهم اکتوبر (روز جهانی زنان علیه طالبان) مراتب آتی را متکی بر مصالح علیای کشور و منافع مردم مظلوم، در توضیح موقف اصولی انجمن مطرح مینماید:

از بوالعجبی های تاریخ که حوادث نامیمون در افغانستان تکرار میگردد و طی یک قرن سه بار «سقوط» را تجربه و از گذار بشاهراه صلح واقعی و ترقی محروم ساخته می شود. در ورق گردانی مقدرات تاریخی افغانستان در سی سال اخیر، این سومین بار است که پاکستان از «فتح» کشور ما شادمانی مینماید و بمثابه «قیم» برای دین و آیین افغانان خط و نشان ترسیم میکند.

تحریک اسلامی طالبان بدون عبرت از تاریخ، دست و استین بر زده است تا با قرائت متحجرانه از دین مقدس اسلام و تطبیق شریعت من در آوردی شان، افغانستان اسلامی را بعد از چهارده قرن بطرف «اسلام واقعی» سوق نماید. !!!
تعبیر دقیق از عملکرد طالبان این است که:

شاگردان مدرسه های دیوبندی پاکستان و نیمچه ملا های دهات و محلات کشور میخواهند، صادق ترین مسلمانان جهان را، از سر و بذوق و سلیقه خود «مسلمان» نمایند.

اظهر من الشمس است که لبه اصلی تیغ طالبان متوجه زنان افغانستان می باشد تا آنان را از حقوق و آزادیهای اساسی و انسانی و اشتراک فعال در حیات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جامعه محروم نمایند.

هیچ شکی وجود ندارد که جامعه افغانستان مرد سالار است و اما همیشه و در طول تاریخ، حرمت زن و احترام به مقام مادر زیر سوال نرفته است.

مادر زبان دری رابعه بلخی است و در درازنای تاریخ شخصیت های سترگ همانند نازو انا و زرغونه انا نقش اثر گذار در تاریخ کشور ایفا نموده اند.

در صد سال اخیر و بعد از مشروطیت، استقلال، انفاذ اولین قانون اساسی و ایجاد نخستین دولت ملی، نهضت زن با ارشاد النسوان و نام ملکه ثریا پیوند دارد. حدود شش دهه قبل چهار زن پیشگام با رای مستقیم مردم از مرکز و ولایات کشور در پارلمان انتخاب گردیدند و در همان سالها اولین زن در سمت وزیر مقرر گردید. طی همان سالها نهضت مترقی زنان نضج بیشتر یافت و نهادها و سازمان دیموکراتیک زنان در کشور ایجاد گردید.

تلاش جریان دارد تا مبارزه تاریخی و حضور زنان در حیات سیاسی و اقتصادی جامعه، فقط به همین دو دهه حضور ایالات متحده امریکا و متحدان ان در افغانان محدود گردد.

دفاع از حقوق زنان موضوع ملی و تاریخی افغانستان است و به همین دلیل از طرف انجمن حقوقدانان افغان در اروپا بحیث یک داعیه بزرگ ملی، پنداشته می شود که تامین ثبات در جامعه و دستیابی به صلح واقعی و پایدار، در گرو برخورد دقیق با آن می باشد.

ثقلت اصلی جنگ تحمیلی چهل و شش سال را زنان متقیله گردیده اند و در احوال جاری تعداد کثیر زنان سرپرست و متکفل اعاشه فامیل های شان می باشند و سهم ارزنده در اقتصاد ملی افغانستان دارند.

بدینرو:

تحقق حقوق زنان و تضمین حضور فعال آنان در حیات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی جامعه، در ورای قانون، استمرار کد مدنی افغانستان و در وجود حاکمیت قانون میسر میگردد و صحبت از حقوق و آزادی های مردم و منجمله زنان با حواله به شریعت طالبانی یک سراب می باشد.

مقابله با ذهنیت تکفیری و تحجر زن ستیز، مستلزم رستاخیز عظیم مدنی است که با ارزش محوری و بدور از هر نوع تقسیم عمودی جامعه در خطوط قومی، زبانی، مذهبی، در تحت بیرق سه رنگ ملی بمثابه میراث بزرگ معنوی مشروطیت و شاه امان الله انجام میگیرد.

بسیار ضرور است تا مدافعان حق و حقوق مردم با فراست مواظب باشند تا دستاورد تلاش های مورد دستبرد فسادسالاران، تاجران دین، دکانداران قوم و جلابان شکست خورده سیاسی که همان اعضای شرکت سهامی دو دهه اخیر می باشند، قرار نگیرد.

جامعه بین المللی که مسؤلیت اخلاقی شان (Moralobligation) در قبال افغان و افغانستان مضاعف گردیده است، دفاع از مردم مظلوم و حقوق زنان را در سطح «پروژه» سازی ها تقلیل نداده و منوط به شروط فاقد ارزشی همانند، «دولت همه شمول» نمایند. (همه شمول واقعی به اشتراک بهترین شخصیت های سه اکثریت بزرگ افغانستان: زنان، جوانان و مستمندان، متحقق شده میتواند)

زنان افغان حق دارند و مستحق می باشند که بمثابه اکثریت جامعه در حیات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی جامعه اشتراک فعال داشته و در سطوح مختلف قدرت و اداره دولتی سهیم باشند.

با حرمت

شورای رهبری انجمن

میر عبدالواحد سادات رییس انجمن